

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714370576/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Saa gif det Hesten her. Af hver en Moders Siæl
forladt, behandlet af hans Kone som en Træl,
Af Sinen jaget ud ved hendes Tunges Rasen,
Han klagede sin Nød med Taarer for Peer Usen;
Og, mens han flapped' ham, og gav ham mævre Foer,
Vel stundom og et Kys, brød ud i disse Ord:

„O! du, min eneste, min sidste, bedste Ven!
„Peer Usen! hvordan lever du, min Broder?
„Du seer saa mævre ud! din Staffel svinder hen
„Af Sult, og Sorg for mig! nu er jeg kun en Stodder!
„Og ikke nok med det; men Qvinden — vidste du,
„Hvordan hun holder Huus med mig ulykkelige!
„Hun uophørlig stielder, smelder nu
„Mig arme Mand; ei hør jeg hende sige
„Det allermindste trøstelige Ord;
„Kun Dosmer, Hanrei, Slynge, og deslige —
„Jeg gaar, Peer Usen, reent i sorten Jord.
„Du græder, kære Bæst! — o! gid du var min Qvinde,
„Og Birte Hest som du! — o! gid det kunde skee!
„Som Dug for Solen seer jeg dig forsvinde,
„Og kan ei redde dig! o! vee os begge! vee!“
Saa klaged' han sin Nød i Stalden meget ofte,
Og tørred' Øinene med haarde Vadmels Kofte
Paa sig og Hesten, som han troede: græd.
Og rigtig nok Peer Usen stod, og talte,
Medlidende, ved saadan Leilighed
Et mindste Ord, som om hans Taarer Stemmen qualte.

Det hendte sig, vor Jeppe var en Dag
I Skoven med sin Vogn og med sit Usen,
Og hugged Brændsel i Buskafsen.
Men hvordan det nu gif med denne Sag,
Saa kom han op tilsidst i en anseelig Bøg,
Og satte skrævs sig paa en Green af samme,